

Făgăduind, — ziceai că ții,
 Prin cuget dacă'mi aparții
 De ce, — de ce,
 N'ai vrea să calci peste orî-ce?
 Peste orî-ce!

De mă iubești, — să te supui
 O sărutare să depui
 Pe fruntea ta,
 Și morții 'n gropi vor trăsălta!
 Vor trăsălta!

Pe buza ta, pe-obrazul tău,
 Oh! lasă-mă să fiu calău,
 Calău de flori
 Și vor cânta privighietorii!
 Privighietorii!

Pe ochii tei și pe-al tău sin,
 Trecând amorul meu păgân,
 Amorul meu,
 Tu poți să'l faci un semi-zeu,
 Un semi-zeu!

Natura este 'n haînă nouă...
 Privește! flori de zarzări plouă...
 Subt ele, — noi,
 Vom fi la umbră amândoi
 Cu amândoi!

Al. A. Macedonski.

RANDUNICA

(După François Copée)

Un om când n'a simțit nimica
 In sufletu-î de farmec stors,
 Ce-î pasă dacă rândunica
 Cu primăvara s'a re'ntors?

Și tu iubită păsărică
N'ai nici o veste pentru el :
Speranța este-atât de mică
In sufletele de oțel !

Dar eă, sătul de nepăsare
Și frământat de-același gând,
Coprins de-amor, de nerăbdare,
Te-am așteptat ades plângând.

Plecând, eă trimiteam prin tine
Nenumărate sărutări ;
Venind, te re'ntorceai cu bine,
Să'mi readuci îmbrățișări.

Ș'acum, o inimă măiastră
A re'nflorit simțirea mea,
Și te aștept l'a mea fereastră
Dorind ca să 'mă vorbești de ea.

O ! vino, vino, rândunică,
Dorința mea te-ajunge'n zbor,
Puterea ensă 'mă este mică
Ș'atât de greu al meu amor !...

Th. M. Stoenescu.

INTR'O ZI...

Intr'o zi m'am pomenit
Cu amorul lângă mine ;
Cum, pe unde a venit
Nu pot să 'mă dau seama bine.

Incercasem să 'l gonesc
Și să 'l dau pe ușă-afară,
Dar c'un zîmbet ângeresc
Mă făcea ca să 'l chîem iară.